

[Lone Dybkjær]

jeg stadig kalder det – at det er nødvendigt med et fleksibelt energisystem, der kan tilpasses ændrede betingelser.

Jeg er derimod nok mindre enig i det, der står videre, nemlig at Danmark af konkurrencemæssige årsager ikke kan føre en udgiftskrævende politik, som er meget forskellig fra vores samhandelspartners. Det synes jeg selvfølgelig i sin grundsubstans er rigtigt, men jeg synes nok, at man måske kunne have været inde på nogle mere langsigtede betragtninger versus nogle kortsigtede, sådan som jeg var inde på i min indledning. Jeg synes, vi bør arbejde videre med spørgsmålet om vor sårbarhed og fleksibiliteten, og noget af det, jeg kunne ønske mig man arbejdede med, var, hvor sårbare vi egentlig er, for det er jo ikke bare opgjort med, at vi har flere forskellige energikilder, en vis egenforsyning og den slags ting. Der er en række faktorer, der går ind i billedet, og her synes jeg, det kunne være ønskeligt, om vi arbejdede lidt med sårbarheden under forskellige forudsætninger, f.eks.: hvor længe kan vi køre, hvis der sker det og det?

Det andet emne, jeg godt vil komme ind på, er de anbefalinger, som OECD giver på side 47, hvor man må sige, at ministeren med et mildt ord er meget forsigtig i sin redegørelse om disse ting. Jeg synes, det er meget vigtigt, at vi noterer os de anbefalinger: at det er nødvendigt med en effektiv energiprispolitik, med en periodevis justering af energiskatterne osv., hvis vi vil nå de mål, som vi i øvrigt er enige om, nemlig en høj grad af energibesparelser.

Nu drejer energipolitikken sig som bekendt ikke kun om økonomi og forsynings-sikkerhed, men i høj grad også om miljø, og var det fremgået lidt tydeligere, kunne vedvarende energi måske også have haft en stærkere placering, end det har her.

Der er en enkelt ting, jeg godt vil fremhæve inden for miljøområdet, fordi jeg synes, den er vigtig, navnlig i betragtning af, at man også inden for andre ministerier har nogle energimiljøsammenhænge, og det er spørgsmålet om videreudvikling af biogas. I næste uge skal vi jo have en drøftelse af miljøministerens NBO-redegørelse, og den rejser et sæt af problemer vedrørende vores drikkevand, bl.a. hvorledes vi skal gribe ind over for landbrugets forurening.

Den side skal jeg ikke komme ind på, men blot pege på et enkelt område, nemlig biogas. Det kunne være, at man her kunne få en god kombination mellem nogle energimæssige hensyn og nogle miljømæssige hensyn og så i virkeligheden måske på begge områder opnå mere, end man kan i dag, hvor man på en vis måde ser energiministeriets område isoleret og miljøministeriets område isoleret.

I det hele taget tror jeg, at hvis vi skal se på, hvor vi i fremtiden vil have en udvikling på energiområdet, vil det i høj grad være i samspillet mellem energi og miljø, og her synes jeg, det er glædeligt, at notatet så klart demonstrerer, at der ikke er den snævre sammenhæng mellem energiforbrugsstigning og så en økonomisk vækst. I hvert fald får nogle af os, der deltog i diskussionerne omkring 1974, nu ligesom bekræftet det, vi dengang sagde, nemlig at der ikke behøver at være den sammenhæng. I virkeligheden kan man godt have et lavere energiforbrug end svarende til den økonomiske udvikling, hvad man betvivlede dengang. Det hænger naturligvis sammen med besparelser, mere effektiv brug etc.

Jeg skal ikke komme ind på spørgsmålet om olie- og naturgaskoncessioner, fordi jeg føler, at vi har drøftet disse spørgsmål i forbindelse med D.O.N.G.-redegørelsen og i øvrigt også i forbindelse med 1. udbudsrunde, og vi får jo, som det også fremgår af ministerens redegørelse, lejlighed til en drøftelse igen, når vi skal have 2. udbudsrunde.

Jeg skal slutte med at sige et par ord om forskning.

Jeg føler, at vi måske i energiudvalget og i andre sammenhænge – der har jo været en begyndelse til det – bør diskutere hele forskningsområdet, også i lyset af de erfaringer, vi nu har opnået gennem den støtte, vi har givet i de senere år, og så se, om vi prioriterer rigtigt. Jeg har peget på et enkelt område, biogasområdet, som jeg mener vi bør sætte mere alvorligt ind på, end vi gør, fordi vi står over for nogle truende forureningsproblemer i landbruget, men der kan være andre områder, og som et enkelt vil jeg nævne spørgsmålet om energisystemer og her henviser til den kronik, der var i Politiken den 21. januar 1985, hvori der netop peges på nødvendigheden af, at vi prøver at se energisystemerne som et samlet system for dermed at opnå den optimale energiudnyttelse.